

תת"ע 7185/05/18 - ראמי מנה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 7185-05-18 מדינת ישראל נ' מנה
תיק חיצוני: 14114441992

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופט אור לרנר
מבקשים	ראמי מנה
נגד	מדינת ישראל
משיבים	

החלטה

בפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של הנאשם בתאריך 23/5/2018.

כיום עותר הנאשם לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ולתת לו את יומו בבית המשפט. לטענת הנאשם הוא לא קיבל זימון לבית המשפט לאחר ששלח בקשה להישפט.

הנאשם מוסיף ייגרם לו עיוות דין כי הוא כופר בביצוע העבירה, ומצביע על כשלים נטענים ברישום הדו"ח המצדיקים לדידו ביטול פסק הדין.

המאשימה מתנגדת לבקשה ומפנה לאישור המסירה, וטוענת כי מדובר בחזקת מסירה כדין.

דין והכרעה

לאחר עיון ושקילה נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות, על שני חלקיה.

עיון באישור המסירה מלמד כי הוא אכן נשלח לכאורה לכתובתו הרשומה של הנאשם (זוהו אינו טוען אחרת) וכי אף צוין על גבי אישור המסירה מספר ת"ז של הנאשם וניתן להיווכח במועד המסירה, בשם המוסר ובחתימתו בצורה ברורה.

תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, קובעת חזקת מסירה, מקום בו ההזמנה לדין נשלחה בדואר רשום, אלא אם הנאשם יוכיח כי לא קיבל את ההזמנה לדין מסיבות שאינן תלויות בו. זאת לא עשה הנאשם. הנאשם

עמוד 1

כלל וכלל לא התמודד עם אישור המסירה או עם תוכנו ופרט להעלאת טענה כללית כי לא קיבל זימון לדיון לא התייחס לכך. אין באמור כדי לסתור את חזקת המסירה (ר' עפ"ת 18-12-37016 נבואני נ' מדינת ישראל [25.12.18]).

לא למותר לציין, כי טענותיו של המבקש הועלו מפי בא-כוחו ולא גובו בתצהיר, בירור או כל חומר ממשי שיתמוך בטענה. יפים לעניין, בשינויים המחויבים, דבריו של כב' הש' קרא ברע"פ 1771/19 ליאור עבודי (11.7.19):

"באשר לטענת המבקש 1 כי אין חובה לצרף תצהיר לבקשה להארכת מועד מקום שהבקשה מבוססת על טענות משפטיות בלבד, הרי שבבקשתו להארכת מועד להישפט טען המבקש 1, בין היתר, כי לא קיבל את הודעת תשלום הקנס בדואר. אין חולק כי מדובר בטענה עובדתית, ומשכך, בצדק נקבע כי לא עלה בידו לסתור את חזקת המסירה מקום שטענתו זו נטענה בעלמא וללא כל תימוכין. כבר נפסק בבית משפט זה כי "כאשר דו"ח העבירה, ההזמנה לדיון, או כתב האישום נשלחים בדואר רשום לכתובתו של המבקש במשרד הפנים, לא תעמוד לו, ככלל, טענה לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות... טענות לשיבושים בהגעת דברי הדואר יש לתמוך בחומר ממשי, ואין להעלות טענות מסוג זה בעלמא וללא כל תימוכין" (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם, [פורסם בנבו] פסקה 35 (25.3.2018))."

גם בטענתו הכללית כי הוא כופר בביצוע העבירה, אין כדי לסייע לנאשם. והכשלים שפורטו עיקרן של טענות אלה הינן העדפת גרסתו אל מול גרסת השוטר. טענות אלה יכולו והיו בעלות משקל, לו היה מתנהל הליך הוכחות ומהימנות השוטר היתה עומדת למבחן בעת עדותו, אך אין די בהם כדי להחזיר את הגלגל לאחור. לשם ביטול הרשעת הנאשם דרושה מסה נכבדת של ראיות אשר מטילה צל כבד על הרשעתו. יפים לעניין, בשינויים המחויבים, דבריו של כב' הש' קוטון בעפ"ת 18-04-36978 הייתם סבית (31.5.18):

"קיים קושי רב בקבלת טענות עובדתיות אשר מטרתן להתעמת עם דברים ברורים שרשם השוטר בהודעה, בעוד הטענות הן טענות כבושות שעומדות בסתירה מוחלטת לאמור בהודעה על תשלום הקנס ובדברי המערער עצמו אשר בסמוך אליהם מתנוססת חתימת ידו. צדק אפוא בית משפט קמא עת קבע שטענות המערער בתצהירו היו ראויות להישמע אילו היה מתנהל משפט, היינו הליך הוכחות. אלא שהמערער בחר שלא להגיש בקשה להישפט במועד ובחר לשלם את הקנס שהוטל עליו. רק לאחר יותר מחמישה חודשים מיום קבלת ההודעה (12.9.17) חתם על התצהיר הנלווה לבקשה שהגיש לבית משפט קמא".

מכל מקום, "לסיכום, על כל הטוען לקיומה של עילה זו (חשש לעיוות דין- א"ל), במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה" (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נגד סאלם [25.3.18]).

אשר על כן, לא התרשמתי כי קיימת הצדקה לאי התייצבותו של הנאשם או כי קיים חשש לעיוות דין ולפיכך אני דוחה את הבקשה.

סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ד טבת תש"פ, 11 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.